

De assistent teamleider (14 oktober 2017, Joost Duquesnoy)

Het begon op 11 september 2017, op Samos, Griekenland. Ik kreeg een mailtje van Roland Robinson (Helmond) die mij en mijn team uitnodigde voor een spannende schaakmiddag in Helmond. Dat kunnen we Roland niet kwalijk nemen, en in het zonnige Griekenland kon ik er mij ook niet echt druk om maken, maar inmiddels ben ik teamleider af en heeft Hans Sinnige die functie van mij overgenomen. Als het goed is, was dit allemaal al bekrachtigd tijdens de ALV waar ik wegens bezigheden elders, toevallig ook op Samos, helaas niet bij kon zijn.

Dienstverlenend als ik ben heb ik onderstaande mailtje aan Roland gestuurd en de verdere organisatie van de middag aan HansS overgelaten, waarbij ik hem er wel fijntjes van op de hoogte heb gebracht dat ik toch wel enigszins teleurgesteld was in zijn organisatorische kwaliteiten.

Verzonden vanaf Samsung-tablet

jduquesn <jduquesn@xs4all.nl> schreef:

Hallo Roland,

Ik ben teamleider af, wat waarschijnlijk nog niet gepubliceerd is. Hans Sinnige is nu teamleider. Ik heb hem in de cc gezet.

Uit eigen observatie weet ik dat hij al druk is met organisatie, trainingskamp, lessen van grootmeesters, kortom alles wat nodig is om er een spannende en genoeglijke middag van te maken. Zelf in het buitenland wens ik jullie beiden veel succes en plezier (met een sterke voorkeur dat Waalwijk wint :-)

Groet, Joost Duquesnoy

Als het daarbij was gebleven dan had hier nooit meer iemand iets van gehoord, geen haan naar gekraaid, was het als onbetekenend detail opgelost in de mist van de geschiedenis. Maar toen werd het 7 oktober 2017 en speelde Waalwijk 1 en 2 hun eerste gezamenlijke thuis wedstrijd. En wat gebeurt er !?. De wedstrijd is een paar minuten oud en alle borden zijn bezet. Alle borden bezet? Nee, dus. Op het eerste bord van Waalwijk ontbreekt de speler. Remco, ster van het team is er niet. En na tien minuten nog steeds niet.

Hans komt met zijn telefoon enigszins paniekerig de zaal in en loopt mij zo'n beetje omver. Er ontstaan dan ongeveer de volgende dialoog:

- Joost: Je mag niet met een telefoon de zaal uit
- Hans S: Maar hij staat uit
- Joost: Dat maakt niks uit, volgens mij kan je tegenstander nu winst claimen
- Hans S: Maar ik heb er aantoonbaar geen schaaksoftware op staan en hij staat uit
- Joost: Dat maakt niks uit, je kan iemand bellen
- Hans S: Oh.... Heb jij het nummer van Remco?
- Joost: Waarom? (altijd belangrijk bij Hans S, doorvragen, je loopt het risico anders ergens ingeschwindelt te worden)
- Hans S: Hij is er nog niet, en ik weet niet hoe ik hem moet bereiken
- Joost: Natuurlijk heb ik dat maar heb je hem gisteren niet ge-appt? (altijd belangrijk bij Hans S, duidelijk maken waar hij te kort schiet, om hem te helpen te leren van zijn fouten)
- Hans S: Waarom?
- Joost: Dat deed ik altijd, de enige manier om zeker te weten dat hij er is
- Hans S: Dat wist ik niet, maar heb je zijn nummer?
- Joost: Ja, maar mijn telefoon ligt in de auto, ik neem geen risico (altijd belangrijk bij Hans S, duidelijk maken waarom je iets doet, in de, waarschijnlijk ijdele, hoop dat hij er iets van opsteekt)

Met het risico dat mijn tegenstander zou claimen heb ik toen mijn telefoon gehaald, Remco ge-appt, het nummer aan Hans gegeven en mij verder met mijn eigen besognes bezig gehouden.

Hoe kan dit nu gebeuren? Hans S is geen onervaren teamleider, dacht ik. Altijd tasje met teamleiders spullen, wat dat ook moge zijn, bij zich. Goed in inleidende praatjes waarbij doorgaans zichzelf voor paal zet en de tegenstander op onnavolgbare wijze weet te schofferen. Hoe kan dit gebeuren?

Maar belangrijker nog. Hoe moet dit bij de volgende wedstrijd. Als beide teams uit spelen en IK, de assistent teamleider, er niet ben om hem te helpen? Ik wens het eerste veel succes.

Het begon sowieso rommelig in Hotel Waalwijk. Het was wat rumoerig. De drankjes werden tafel voor tafel opgenomen en rondgebracht (er was ook een personeelslid van het hotel ziek naar huis gegaan) en bij de gasten van het eerste zat een mopperpot die voor gedoe zorgde. Het speeltempo, 40 zetten in anderhalf uur en de rest van de partij in een halfuur en ook nog eens dertig seconden per zet erbij leidde tot verschillende klokken die verkeerd waren afgesteld. De meeste problemen werden in het begin van de partij opgelost maar bij Ron Verhoofstad besloot de klok na een paar uur, ver voor de eerste tijdcontrole, beide spelers maar vast het extra halfuur te geven. Wat ook weer tot gedoe leidde waarbij uiteindelijk maar is besloten om het te laten zoals het was.

Uiteindelijk kon dit alles het resultaat van het tweede niet beïnvloeden en wonnen we overtuigend met 6 – 2 van de Kentering 2. De verhalen per bord zoals ze tot mij kwamen of zoals ik ze heb mogen aanschouwen.

Bord 1: Dick van Leeuwen tegen Wim van Wanrooij 0 - 1

Hoe het gebeurd is weet ik niet maar Wim heeft ergens een pion gewonnen. En op het moment dat ik dat zag was de partij al een heel eind op weg. Zover dat er een eindspel op het bord stond met Wim 5 pionnen en een paard en zijn tegenstander 4 pionnen en een paard. En dat is, enkele uitzonderlijke stellingen daargelaten, bijna per definitie gewonnen voor de partij met de pion meer. En zo geschiedde.

Bord 2: Leon van Gelder tegen Ton Wouters $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Ook hier heb ik alleen het einde van de partij moge aanschouwen. In de slotstelling had ik de indruk dat Leon gewonnen stond maar dat bleek met een oppervlakkige analyse toch lastiger dan ik dacht. Hij had wel nog een tijdje zonder veel risico kunnen doorspelen maar koos ervoor dat niet te doen.

Bord 3: Hans Kranenbarg – Richard Waeterschoodt 0 – 1

Kijk, hier heb ik dus wat meer van meegekregen. Ten eerste was dit Richard's rentree in de NBSB competitie, en zijn debuut in het tweede team en een welkome versterking. De partij liet Richard op zijn best zien. Een Siciliaan, de Najdorf variant waarbij wit een pionnenstorm op de koningsvleugel begint en zwart de lang gerokeerde koning van wit op de damevleugel bestookt. De aanval van wit zag er gevaarlijk uit maar leek mij te traag. Zwart wist de zeggenschap over de a-lijn te veroveren en een pion op b3 te stationeren. En die pion bracht allerlei vervelende dreigingen in de stelling. En van deze partij mis ik dan juist het einde ☹ Wat ik hoorde was mat of dame verlies, en daarom opgegeven.

Bord 4: Joost Duquesnoy – Paul Willemen 1 – 0

Ik had donderdag kunnen oefenen te Ron. Mijn tegenstander speelde dezelfde variant van het

Koningsindisch, dus het begin was makkelijk. Maar na een zet of 12 was ik het naspelen voorbij en moest ik weer mijn eigen weg kiezen. Dat leidde tot deze stelling. Zwarte speelde hier 20. ... - f7-f6 waarna ik met 21. Te5 x h5 een kwaliteit offerde. Die win ik vrijwel gelijk terug omdat de zwarte toren na Lh6 eigenlijk geen velden heeft. Als hij naar f7 gaat dan kan ik met de dame op h5 nemen en krijg een heerlijke aanval. Met d5 – d6 kan ik het zwarte paard ook nog eens met zachte dwang naar de rand sturen, als ik daar behoefte toe heb (en die had ik) met als resultaat dat zwart een uitelkaar geslagen stelling kreeg met niet samenwerkende

stukken wat tot materiaalverlies en opgave leidde.

Bord 5: Hans Fagel – Hans Remmers ½ - ½

Hans is als teamleider natuurlijk zeer ervaren. Hij heeft het eerste tenslotte ooit tot ongekende hoogten gebracht. Gelukkig snapt hij dat het tweede, hoewel altijd strijdlustig, wat meer op de recreatie is gericht. Dus geen voorbereiding met ELO lijsten met de potentiële tegenstanders, partijen, verzameld op het web, verplicht te bestuderen, peptalks of zwaarwichtig overleg over het al dan niet aanbieden of accepteren van remise. Gewoon spelen. Zelf deed hij dat ook maar zijn mailtje met de partij was veelzeggend over kwaliteit:

Pb1-c3-e2-g3-h4-g7-f5-e7

Dat waren na 17 zetten 7 zetten met dat paard.

Heb ik er voordeel uit gehaald? NEE.

Na 34 zetten heb ik eindelijk een plusje van 0.22, 5 zetten later remise.

Verzin maar iets om die paard manoeuvre heen

Dat heb ik bij deze dus gedaan.

Bord 6: Edgar van Dijk – Jan Arts 0 – 1

Vrijwel vanaf zet één sloeg hier de vlam in de pan. Het diagram geeft de stelling op zet 9, jawel, **zet negen**. Ziet u dat? Op zet 9 staat er een witte dame op e5, op zich niet helemaal onmogelijk, maar

ook al een zwart paard op h1 !?. De eerste zetten gingen als volgt, **1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. c3 Pf6 4. d4 Pxe4 5. d5 Lc5 6. dxc6 Pxf2 7. Dd5 dxc6 8. Dxc5 Pxf2 9. Dxe5+**. Zwart speelde hier 9. ... **Kf8** omdat na De7, wat er

aanlokkelijk uit ziet, wit de dames ruilt ene het paard op h1 niet meer te redden is. **10. Lh6!** (altijd leuk als je dit soort zetten kunt doen) **Tg8?**

Beter zou hier 10... f6 zijn geweest maar dan speelt wit 11. Dc5+ De7+ 12. Dxe7 Kxe7 13. Lxg7 en omdat uiteindelijk het paard op h1 niet kan ontsnappen, een steeds terugkerend motief, gaat wit winnen. **11. Pg5 ?!** geen verkeerde zet maar hier begint het wel mis te gaan voor wit. Niet

verwonderlijk in en stelling die barst van de ingewikkelde motieven en varianten, maar wel jammer.

11. Le3! met de dreiging Lc5 mat was een stuk beter geweest. Een variantje van de computer gaat als volgt 11.... B6 (tegen Lc5) 12. Pbd2 f6 13. De4 en wit staat praktisch gewonnen. **11... Le6 12. Ph7+? Ke8 13. Lxg7?** (13. Lg5 was het laatste redmiddel) **13... Dh4+** en de kansen waren volkomen gekeerd zoals uit de uitslag moge blijken. Een partij zoals ik ze graag mag zien.

Bord 7: Bert Wels – René van Bijnen 0 - 1

Een partij waar weinig over te zeggen valt. Wit speelde een damegambiet. Dat werd een aangenomen damegambiet. René hield de pion voorsprong op alle mogelijke reglementair toegestane manieren vast. En toe won René nog een pion en even daarna nog een. En toen begin die drie verbonden vrijpionnen op de damevleugel aan een gemeenschappelijke opmars. Tijdens dat proces won René nog ergens een pion. En daarna nog een (als u meegeteld hebt komt u op vijf in totaal). En met een zwikkie pionnen minder en een paar pionnen van René hard op weg om te promoveren hield de tegenstander het voor gezien.

Bord 8: Ron Verhoofstad – Tjeu Segers 1 – 0

Na enkele jaren te zijn weggeweest is Ron weer terug en debuteerde gelijk succesvol in het tweede

team. Hij won fraai maar is daarbij wel langs onvermoede randen van afronden gelopen. De stelling hiernaast is nadat Ron **37. Dg2 ??** heeft gespeeld. De stelling verraad in de kern nog stonewallachtige pion structuren die voortkomen uit de Hollandse opening waarmee het hele feest begon. Wit heeft duidelijke intenties richting zwarte koning, en zwart natuurlijk tegen de witte koning. De stelling straalt niet bepaald uit dat we een lang eindspel tegemoet kunnen zien maar eerder een kort flitsend einde. Waar komen nu de ?? van Dg2. In eerste instantie van de computer maar ze zijn gebaseerd op de zet die Ron's tegenstander niet

speelt. Namelijk 37....Txb4! en na 38. axb4 Ta1! met als voornaamste dreiging Da3+ wordt wit helemaal opgerold. Zwart heeft dan zetten als c3 of Lg5+ of e3 in zijn arsenaal, resistance is futile (om een oude Stra Trek Voyager uitspraak aan te halen). Maar zoals gezegd, Ron's tegenstander ziet het niet of durft het niet en speelt **37. ... Lg6?** en dan slaat Ron genadeloos toe. **38. Txxg6+ hxxg6 39. Th8+ Kf7 40 Df2+** en mat op de volgende zet.

Een uitstekende overwinning van het team maar gezien het verschil in ELO's hadden we niet anders mogen verwachten.

Waalwijk 2 - De Kentering 2		
Ronde: Ronde 1		
Thuis	Uit	Score
Wanrooij van, W.C.P. (Wim) (1818)	Leeuwen van, D. (Dick) (1612)	1 - 0
Gelder van, L.H.M. (Leon) (1748)	Wouters , A.T.M. (Ton) (1617)	½ - ½
Waeterschoot , R. (Richard) (1822)	Kranenbarg , G.J. (Hans) (1583)	1 - 0
Duquesnoy , J.I.G.A. (Joost) (1777)	Willemen , P. (Paul) (1520)	1 - 0
Remmers , J.H.H.A. (Hans) (1772)	Fagel , J.C.H. (Hans) (1495)	½ - ½
Dijk van, E.R. (Edgar) (1652)	Arts , J.T.M. (Jan) (1478)	0 - 1
Bijnen van, R. (Rene) (1453)	Wels , B. (Bert)	1 - 0
Verhoofstad , R. (Ron)	Segers , M.J. (Tjeu) (1456)	1 - 0
		6 - 2